

Πβ. ἀρχ. Πλάτ. Πολ. 531 Α «παραβάλλω τὰ ὄτα» κοιν. *Νὰ σοῦ τὸ εἶπῃ ὁ παππᾶς ᾿ς τ' ἀφτί κι ὁ διάκως ᾿ς τὸ κεφάλι!* (νὰ πεθάνῃς! ἀρά) σύνθηθ. *Στήνω ἀφτί* (προσέχω. Πβ. ἀρχ. Σοφοκλ. Ἡλέκτρ. 25 «ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής... ὀρθὸν οὖς ἴστησι») πολλαχ. *Βάλ-λω ᾿φτιν* (ὑπακούω) Κύπρ. ᾿Από ᾿φτι σὲ ᾿φτι καὶ σὲ κἀνέναν (ἐπὶ τοῦ τηροῦντος δῆθεν μυστικόν τι καὶ ἀνακοινοῦντος αὐτὸ ἐμπιστευτικῶς εἰς πάντα) Σαρεκκλ. *Τ' ἀφτί τῆς χώρας* (ὁ μανθάνων πᾶν ὅ,τι συμβαίνει) Θεσσ. (Ἄλμυρ.) *Τῶ γῆς τ' ἀφτί* (συνών. τῆ προηγουμένη) Ἰμβρ. *Κάνω κουφὰ ἀφτιά* (προσποιοῦμαι ὅτι δὲν ἐννοῶ τὰ λεγόμενα) Ἄνδρ. *Περὴφανος ᾿ς τ' ἀφτιά* (ἐπὶ βαρηκοῦντος) αὐτόθ. *Κωφὸν τοῦ δ᾿ἀβόλου τ' ὠτιν* (εὐχὴ πρὸς τήρησιν τοῦ μυστικοῦ) Οἶν. *Κουφὸ τ' ὀχτροῦ τ' ἀφτί* (νὰ μὴν τὸ ἀκούσῃ ὁ ἐχθρὸς) Θήρ. *Δίγω ὠτιν* (προσέχω εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν ἄλλων. Διὰ τὴν χρῆσιν πβ. ἀρχ. Σοφοκλ. Ἡλέκτρ. 30 «ὄξειαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοῦς») Τραπ. Χαλδ. *Τ' ἀφτιά μου εἶναι τρυπία* (ἀκούω καλὰ) Βιθυν. *Δὲν ἔχει τρυπία τ' ἀφτί του* (δὲν μεταπειθεται, ἐπιμένει εἰς τὴν γνώμην του. Πβ. ἀρχ. Πλουτάρχ. Ἡθ. 631 D «τετρυπημένον ἔχει τὸ οὖς») Ἡπ. γ) Πληθ., τὰ βράγγια τῶν ἰχθύων Πρωπ. (Πάνορμ.) *Συνών. σπάρραχνα.* 2) Λαβὴ δοχείου, σάκκου, δέρματος κττ., ἐν γένει δὲ πᾶσα ἐξέχουσα ἄκρα οἰουδήποτε πράγματος ἔχουσα ὁμοιότητα πρὸς τὸ οὖς καὶ δυναμένη νὰ χρησιμεύῃ ὡς λαβὴ κοιν. β) Συνεκδ. τὸ χεῖλος τοῦ κανατίου, τοῦ ποτηρίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀγγείων Πελοπν. (Ὀλυμπ.) 3) Αἱ τριγωνικαὶ ἐπιφάνειαι αἱ περατοῦσαι τοὺς βραχίονας τῆς ἀγκύρας, ὡς ναυτικός ὄρ. σύνθηθ. 4) Πληθ., αἱ ἐξοχαὶ τοῦ ὑφαντικοῦ ἵστοῦ εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται ἡ σπάθη ἀγν. τόπ.: *Ἀφτιά τοῦ ἀργαλειοῦ.* 5) Αἱ δύο σαρκώδεις ἀποφύσεις εἰς τὴν κορυφὴν τῆς καρδιάς Ἄμοργ.: *Ἀφτιά τῆς καρδιάς.* 6) Μέρος τοῦ ἀρότρου πολλαχ. *Συνών. ἀλετράφτι, παρὰβόλο, φτερορό.* 7) Ἐπὶ διαφόρων παιδιῶν ἀφτιά λέγονται ἄκρα σχημάτων Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κυνουρ.) κ.ά. 8) Πληθ., ἀφτιά τοῦ γιλέκου - τοῦ πανταλονοῦ κττ., δύο ταινίαι βραχυτέραι ἢ μακρότεραι χρησιμεύουσαι εἴτε πρὸς σύνδεσιν δύο ἄκρων εἴτε πρὸς κανονισμόν τοῦ πλάτους. 9) Πληθ., εἶδος τετραπλεύρων ἰστίων, μεταξὺ τῶν τριγωνικῶν καὶ τῶν ἡμιολίων, ὡς ναυτικός ὄρ. πολλαχ. 10) Εἶδος μύκητος ἐδωδίμου Ἄμοργ. Ἄνδρ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) β) Ἰμβρ. ᾿Υπὸ τὸν τύπ. *τῆ δκύλλ' τ' ὠτιν*, εἶδος μύκητος Χαλδ. 11) ᾿Υπὸ τὸν τύπον *ἀφτιά τοῦ φούρνου*, δύο μικραὶ ὀπαι ἐκατέρωθεν τοῦ φούρνου Εὔβ. (Κονίστρ.) β) ᾿Υπὸ τὸν τύπ. *ἀφτί τ' φούρν'*, ὀπῆ εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ φούρνου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γ) ᾿Οπῆ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πρὸς ἀνθρακοποίησιν σκεπασμένου σωροῦ ξύλων διὰ νὰ εἰσέρχεται δι' αὐτῆς ὁ ἀῆρ Μακεδ. (Χαλκιδ.) 12) ᾿Υπὸ τὸν τύπ. *τοῦ παππᾶ ἢ τῆς παππαδιάς τ' ἀφτί*, τὰ φυτὰ κοτυληδῶν ἢ ὀριζοντία (cotyledon ἢ umbilicus horizontalis) καὶ κοτυληδῶν ἢ κονδυλόρριζος (cotyledon tuberosa) τῆς τάξεως τῶν σαρκοφυλλωδῶν (crassulaceae), ἀμφοτέρω φαρμακευτικὰ Ζάκ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Ἰμβρ. Πελοπν. (Μάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Συνών. ἀγριόρριζο, παππαφτί, τσαμπούνα, χελωνοβότανο.* 13) ᾿Υπὸ τὸν τύπ. *τ'ς γάττας τ' ἀφτί*, εἶδος χόρτου ἐδωδίμου Σαμοθρ. 14) ᾿Υπὸ τὸν τύπ. *τοῦ λαγοῦ τ' ἀφτί*, ἱρις ἢ κονδυλόρριζος (iris tuberosa) τῆς τάξεως τῶν ἰριδωδῶν (iridaceae) Πελοπν. (Μεσσ.) ᾿Υπὸ τὸν τύπ. *Ἀφτί τῆς γῆς* Θράκ. κ.ά. *Φτιν τῆς γῆς* Κύπρ. πρόσωπον μυθικὸν ἔχον τὴν ἰκανότητα ν' ἀκούῃ τὰ συμβαίνοντα εἰς ὅλην τὴν γῆν. Καὶ ὡς τοπων. ᾿Αφτί Ἡπ. πληθ. ᾿Αφτιά Χίος (Βολισσ.)

ἀφτιάζομαι, ἰδ. ἀφτιάζω.

ἀφτιάζω Κρήτ. (Σητ.) Μέσ. ἀφτιάζομαι Ἡπ. Κέρκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Σίφν. κ.ά.—ΑΒαλαωρ. ᾿Εργα 2, 97 καὶ 177 ΣΠασαγιάνν. ᾿Αντίλ. 15 ΚΠαλαμ. ᾿Υμν. ᾿Αθην. 62. ἀφτιάζομαι Ἡπ. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Αἰν.) κ.ά. ἀφτιάζομαι Σίφν.

᾿Εκ τοῦ οὖς. ἀφτί.

1) Τείνω τὸ οὖς διὰ ν' ἀκούσω καλῶς, ἀκούω μετὰ προσοχῆς Ἡπ. Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Αἰν.) Κέρκ. Κεφαλλ. Κρήτ. (Σητ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Σίφν. κ.ά.—ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἄν. 177 ΣΠασαγιάνν. ἔνθ' ἄν.: *Τί ἀφτιάστηκες ν' ἀκούσης τί λένε ἐκεῖ πέρα;* Κεφαλλ. *Μὴ δὰ λέτε θροστά του, γιατί ἀφτιάζει καὶ τὰ λέει ἄλλου* Σητ. *Ἀφτιάζει ὅ,τι λέμε καὶ πάει καὶ τὰ λέει ᾿ς τοοὶ γειτονίς αὐτόθ.* ᾿Αφτιάστηκε καὶ δὲν ἄκουσε τίποτε Ἡπ. Κέρκ. ᾿Αφτιάσκι τὰ πατήματα τοῦ δεῖνα Ἡπ. || Ποιήμ.

*Κ' ἐκεῖ ποῦ ὁ δύστηχος μοιρολογοῦσε
μὲ μιᾶς ἀφτιάζεται κ' ἔνα σκυλλί
μακρὰ τοῦ φάνηκε σὰν κι ἄλυχοῦσε*

ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἄν.

*Ἡ κόρη ἀκούει τ' ἀπόμακρο κι ὀλόγλυκο τραγούδι
καὶ βγαίνει καὶ ᾿ς τὸν ἡλιακὸ κι ἀφτιάζεται μὲ πόθο*

ΣΠασαγιάνν. ἔνθ' ἄν. *Συνών. ἀγροικιάζομαι, ἀνακροῦμαι 1, ἀφακράζομαι 1, ἀφτουλλιάζομαι. 2) ᾿Ορθώνω τὰ ὄτα, ἐπὶ ἵππου Ἡπ. κ.ά.—ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἄν. 97 ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.: Ποιήμ.*

*Τ' ἄλογο ἀφτιάζεται, δὲν ἀνασαίνει,
τὰ πόδια ἐστύλωσε, λύκος διαβαίνει*

ΑΒαλαωρ. ἔνθ' ἄν.

᾿Αλογο... ποῦ ἔχει

χαρὰ τὸν πόλεμο καὶ σκάφτει, ἀφτιάζεται, δὲ στέκει

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν. 3) **Συνταράσσομαι**, τρομάζω ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ προσεγγίσεως κινδύνου Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

ἀφτίδι τό, Καππ. (Φάρασ.)

᾿Εκ τοῦ ρ. *ἄφτω* καὶ τῆς καταλ. -ίδι.

Εὐλον ἡμίκαυστον ἢ ἀπτηνθρακωμένον.

ἀφτιλαρέας ὁ, Πελοπν. (Μεσσ.)

᾿Εκ τοῦ οὖς. *ἀφτιλάρα καὶ τῆς καταλ. -έας, δι' ἣν ἰδ. -εάς.

Ἀφταρᾶς 1, ὁ ἰδ.

ἄφτισμα τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *ἄφτισμαν* Πόντ. (Σάντ. κ.ά.) *ἄφτιμα* Πόντ. (Κοτύωρ.)

᾿Εκ τοῦ ρ. *ἄφτω*, παρ' ὁ καὶ *ἀφτίνω*.

Τὸ νὰ ἀνάψῃ τις κᾶτι ἔνθ' ἄν.: *᾿Αφτισμα θέλει ἢ φωθιά, κρουάδα ᾿ναι ᾿Απύρανθ.* *Συνών. ἄναμμα 1.*

ἀφτίτσι τό, ὠτίτσι Καππ. (Σίλατ.) *ἀφτίτσ'* Σαμοθρ. *᾿φτίτσ'* Θράκ. (Σουφλ.) Σκῦρ.

᾿Εκ τοῦ οὖς. ἀφτί καὶ τῆς καταλ. -ίτσι.

1) ᾿Αφτί Καππ. (Σίλατ.) 2) Εἶδος μύκητος ἐδωδίμου Θράκ. (Σουφλ.) Σαμοθρ. Σκῦρ.

ἀφτόκαρφο τό, Κύθηρ.

᾿Εκ τῶν οὖς. ἀφτί καὶ *καρφί*.

Καρφί τῶν ἀφτιῶν τοῦ ἀρότρου. *Συνών. φτερόκαρφο.*

* **ἀφτόλυγο** τό, ᾿φτιόλυδο Ρόδ.

᾿Εκ τῶν οὖς. ἀφτί καὶ *λύγι*, παρ' ὁ καὶ *λύδι*.

Κλῶνος λύγου χρησιμοποιοῦμενος εἰς κατασκευὴν τῶν ἀφτιῶν κοφίνου.

ἄφτονα ἐπίρρ. Κύπρ.

᾿Εκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. *ἄφτονος*, ὁ ἐκ τοῦ ἀρχ. *ἄφθορος* = ὁ μὴ προκαλῶν φθόνον, ἀνεπιφθόνος.

